

Chodzić w Duchu Świętym

28 tydzień Okresu Zwykłego

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

13.10.2024

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:

Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Monika Mosior, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki.

Korekta:

Jerzy Prokopiuk

Rysunek:

Marta Stańco

Asysta kościelna:

ks. Wojciech Jaśkiewicz

Aplikacje mobilne:

Tomek Romanowski

Druk:

Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin

Projekty graficzne:

Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

13.10.2024, niedziela , Bł. Honorata Koźmińskiego, prezbitera

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO UFAĆ I BYĆ POSŁUSZNYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Marka 10, 17-27

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Można założyć, że ów młodzieniec dążył do doskonałości moralnej, aby być pewniejszym osiągnięcia zbawienia, chciał czegoś więcej niż tylko przestrzegać przykazań. Przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go pytać – to dobry początek – upaść na kolana uznając wyższość Boga, oddając mu cześć i pytać o Jego wolę. Pan Jezus potwierdza, że przestrzeganie przykazań jest jakby podstawą, na której można dalej budować – wypełniając wolę Bożą względem konkretnego człowieka.
- *Wtedy Jezus spojrział na niego z miłością i rzekł mu: «Jednego ci brakuje – może Jezus czytający w sercach swoim spojrzeniem miłości zobaczył w młodzieńcu zniewolenie przez dobra materialne, może właśnie ta jedna rysa sprawiała, że jego serce nie było otwarte na Boga. Jezus spojrział z miłością, czyli nie odbył sądu nad tym człowiekiem, ale przez pryzmat miłości zobaczył największą słabość, jaka go nękała i skierował młodzieńca na drogę ku uzdrowieniu z tego zniewolenia: *Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim. A nawet więcej – przedstawił młodzieńcowi wolę Bożą względem jego życia: *Potem przyjdź i chodź za Mną.***
- Czy odnajduję się w tym schemacie – Pan Jezus, gdy Go pytam o moje życie, patrzy z miłością na mnie, z miłosierdziem pokazuje mi moje słabości i grzechy pomagając jednocześnie uwolnić się od nich, a następnie powołuje mnie i mówi o swojej woli dla mnie? Na którym etapie się odnajduję? Z czym mam problem?
- *Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości.(...) jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność* – warunkiem powodzenia jest najpierw chęć zobaczenia swojej słabości i grzechu, a później decyzja zmiany (czyli nawrócenia). Aby zaryzykować zmianę konieczna jest ufność i wiara – w to, że Bóg wie lepiej, co jest dla mnie dobre, że chce mojego dobra, i dlatego warto Mu być posłusznym. Młodzieniec nie chciał zrezygnować ze swojego zabezpieczenia i zaufać Bogu. A jak mi to wychodzi?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu, proszę Cię, pomóż mi jeszcze pełniej Ci zaufać i jeszcze głębiej się spotkać z Twoim miłosierdziem!

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

14.10.2024, poniedziałek , Św. Małgorzaty Marii Alacoque, dziewicy

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TU I TERAZ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

List do Galatów 4,22-24.26-27.31-5.1

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką. Do niego zmierzamy, do niego idziemy przez życie. Każdy nasz stan i każda sytuacja są tylko chwilowe, choć nieraz naprawdę ciężko jest wytrwać w tym przekonaniu. Gdy uświadamiam sobie na nowo własną przemijalność, dochodzi do głosu wolność wewnętrzna i impuls, by tym bardziej świadomie przeżywać każdy dzień. Długo nie wiedziałam, co to znaczy "być tu i teraz", ale zaczynam rozumieć. Chodzi w tym o bycie przy sobie samym, o rezygnowanie z ucieczki od rzeczywistości wewnętrznych: przeżyć, doświadczeń, zmagania, trudności, ale i piękna.
- Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. Mam wrażenie, że wielu świętych i mistyków mówiło o byciu "tu i teraz", o życiu chwilą obecną. Bóg kryje w sobie tę niezwykłą cechę, że jest obecny przy nas, a zarazem sięga w najgłębszą przeszłość i zna najdalszą przyszłość. My może czasem pragniemy być jak On - być w terażniejszości, ale zarazem wspominać przeszłość i poznawać przyszłość. Jesteśmy jednak ograniczeni, dlatego potrzebujemy Ducha Świętego, aby nas wyprowadzał z przeszłości i wprowadzał w przyszłość. Prośmy Go i wzywajmy, On nigdy nie odmawia dobrodziejstw żyjącym nienagannie.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** O Panie, Ty mnie wyzwoliłeś ku wolności. Dziękuję Ci za to. Proszę, prowadź mnie najlepszą drogą. Amen.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

15.10.2024, wtorek , Św. Teresy od Jezusa, doktora Kościoła

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO PRAGNĄĆ CZYSTEGO SERCA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 11, 37-41

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Obmywanie rąk w czasach Jezusa było znakiem czystości, która pozwalała zbliżyć się do świętego i czystego Boga. Przy Bogu świętym i czystym, człowiek musiał być czysty. Różne zalecenia prawa żydowskiego dotyczące czystości rytualnej zostały także rozciągnięte na zasady spożywania pokarmów. Jezus ich nie negował jako takich, ale wskazywał, że możemy tworzyć pozory pobożności i ukrywać za nimi swoje prawdziwe wnętrze. Czy dziś sami nie mamy z tym problemu? Zapytajmy siebie samych przykładowo na ile nasza modlitwa jest odmawianiem pacierza, bo tak trzeba, bo tak nas uczono, a na ile prawdziwą rozmową z Panem, dialogiem, czyli mówieniem z serca i słuchaniem?
- „... dbacie o czystość zewnętrznej strony kielicha i misy, a wasze wnętrze pełne jest zdzierstwa i niegodziwości”. Bardzo ostre są te słowa Jezusa, gdy weźmiemy pod uwagę, że przecież jest gościem, został zaproszony na obiad. Ta mocna mowa mimo bycia w gościnie każe przypuszczać, że chodzi tu o coś tak ważnego, że Jezus w żadnym wypadku nie może milczeć. Tą piętnowaną cechą jest obłuda, sytuacja gdy co innego mówię czy myślę a co innego robię. Bóg brzydzi się obłudnikami i przestrzega, że taka postawa prowadzi do potępienia: „z obłudnikami wyznaczy mu miejsce . Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów” (Mt 24,51). Słowo obłuda ma w słowniku aż 117 synonimów. Czy takie z nich, jak „zakłamanie, podwójna moralność, udawanie, manipulacja, niewierność, wprowadzanie w błąd”; nie są przypadkiem moją postawą wobec innych?
- Czyż Stwórca zewnętrznej strony nie uczynił także wnętrza? Kluczem do naszej przemiany, jest zmiana naszego wnętrza, inaczej – serca – bowiem „z wnętrza, z serca ludzkiego pochodzą złe myśli, nierząd, kradzieże, zabójstwa, cudzołóstwa, chciwość, przewrotność, podstęp, wyuzdanie, zazdrość, obelgi, pycha, głupota. Całe to zło z wnętrza pochodzi i czyni człowieka nieczystym” (Mk 7,21). Dla serca przemienionego wszystko jest dobre i czyste, życie nabiera smaku i daje zadowolenie. Król Dawid był mądry i po doświadczeniach życiowych wiedział, że sam nie jest w stanie przemienić swojego serca, dlatego wołał: „Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w mojej piersi ducha niezwykłego!” (Ps 51,12). Będę wołał. Wołaj i Ty.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** „Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów w mojej piersi ducha niezwykłego!”

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

16.10.2024, środa , Św. Jadwigi Śląskiej

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO PATRZEĆ NA SIEBIE W ŚWIETLE EWANGELII

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 11, 42-46

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- W dzisiejszym fragmencie Pan Jezus upomina faryzeuszy, elitę intelektualną i społeczną wśród Żydów, ludzi zamożnych, żyjących blisko świątyni i obcujących z Pismem Świętym. Krytykuje ludzi, którzy powinni być przewodnikami dla ludu Izraelskiego, a są zgorszeniem. Zastanawiałem się, w jaki sposób ten fragment odnosi się do mnie? A może to jest tylko i wyłącznie o nich?!
- Pierwsze upomnienie dotyczy wykonywania obowiązków bez odniesienia do sprawiedliwości i miłości Bożej (Łk 11, 42). Jakie aspekty mojego życia są tą „dziesięciną”? Czy Jezus mówi o tym, jak odnoszę się do moich obowiązków religijnych, takich jak niedzielna msza św. czy regularna spowiedź? A może dziesięcina, to jest to wszystko, co robimy, to jak korzystamy z Bożego daru jakim jest nasze życie! Czy wykonując swoje obowiązki domowe lub zawodowe pamiętam, że to tylko drobny dar jaki mogę ofiarować Bogu z wdzięczności za to, co już od niego otrzymałem?
- Drugie upomnienie dotyczy pychy (Łk 11, 43). Proszę przeczytaj ten wers i zastanów się, czy Pan Jezus krytykuje człowieka sukcesu? Czy piętnuje nas, gdy otrzymujemy dobre stanowisko, jesteśmy popularni i rozpoznawalni lub gdy stawia się nas w pierwszych rzędach? Moim zdaniem kluczem do zrozumienia tego zdania jest słowo „lubić”. Faryzeusze pożąдали pochwał i zaszczytów tylko po to by karmić swoją pychę. Nie traktowali swojej pozycji w społeczeństwie jako służby dla innych, ale zabiegali o to, by czerpać profity tylko dla siebie. A co jest motorem moich działań? Czy w tym gdzie jestem teraz dostrzegam Boży plan, powołanie do służby? Bo jest ogromna różnica w stwierdzeniach „lubi być chwalony a jest chwalony”, „lubi popularność a jest popularny” czy „lubi mieć władzę – sprawuje władzę”. Myślę, że to słowo klucz każdy z nas powinien traktować jak probierz dla decyzji i postaw w swoim życiu, dzięki czemu można przetestować je w świetle Ewangelicznego upomnienia.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu dziękuję Ci za dar życia oraz za wszystkie talenty, które otrzymałem. Proszę Cię Panie daj mi siły bym dawał świadectwo o Twojej sprawiedliwości i miłosierdziu.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

17.10.2024, czwartek , Św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO ROZPOZNAWAĆ PROROKÓW I PRAWDĘ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 11,47-54

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- "Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabiją i prześladować będą." W historii Izraela na dworach królów był popyt na proroków. Oferowali oni swoje usługi władcom pełniąc te funkcje niejako z urzędu. Prorocy biblijni, których powoływał Bóg byli inni. Działali jako niezależni charyzmatycy i byli posłuszni tylko głosowi Jedyne Boga, głosowi, który słyszeli głęboko w swoim sercu. Pojawiali się, kiedy panowała ciemność, trzeba było wyjaśnić rzeczywistość, wskazać wolę Bożą. Mówili stare prawdy przejaskrawionym językiem, tak aby zapadły w pamięć. Dawali nadzieję - przepowiadając przyjsie Mesjasza i związane z nim Zbawienie. Misje proroków kończyły się fiaskiem. Nie doprowadzały do nawrócenia narodu izraelskiego. Sami prorocy ponosili natomiast konsekwencje swoich misji. Byli prześladowani a część z nich została zabita. To co głosili prorocy, było doceniane dopiero po ich śmierci. Jak rozpoznać proroków w życiu każdego z nas?
- "przytakujecie uczynom waszych ojców, gdyż oni ich pomordowali". Patrząc na reakcję tych, do których mówili prorocy biblijni można powiedzieć, że gdy słyszymy proste prawdy o nas a rodzi się w nas opór i bunt to znaczy, że przyszedł prorok. Prorocy biblijni pojawiali się wtedy, gdy naród izraelski odchodził od Boga - od Miłości. Na przyjsie proroka możemy zareagować na 2 sposoby. Pójść za wewnętrznym oporem i zacząć zwalczać proroka, doprowadzając do jego cierpienia a nie zmieniając nic w sobie (tak robili faryzeusze) albo zauważyć swój opór, uznać prawdę o sobie i zacząć zmieniać swoje myślenie, wybory i postępowanie (tak robili celnicy, cudzołożnice, itp). Wówczas prorok stanie się przyjacielem. Dzisiejszy prorok nie musi być katolikiem. Może być niewierzącym albo innej wiary. Może być duchownym albo osobą świecką. Może być kimś mi bliskim albo zupełnie obcym. Prorok nie wywołuje presji, nie poucza, nie ocenia, nie czerpie z prorokowania korzyści a zostawia nadzieję w Miłości.
- "Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli". Katechizm (KKK905) przypomina, że misja prorocka dotyczy również świeckich. "Świeccy wypełniają swoją misję prorocką również przez ewangelizację. To znaczy głoszenie Chrystusa zarówno świadectwem życia, jak i słowem. W przypadku świeckich to ewangelizacja nabiera swoistego charakteru i szczególnej skuteczności przez to, że dokonuje się w zwykłych warunkach właściwych światu.(....)". Jakimi więc jako chrześcijanie jesteśmy prorokami? Czy jesteśmy prorokami Chrystusa - Miłości, czy fałszywymi prorokami? Co jakiś czas słowa Jezusa, które wypowiada do uczonych w Prawie i faryzeuszy, staram się przeczytać jako słowa, które Jezus wypowiada do mnie. Wielokrotnie mnie to otrzeźwiło. Nie można być prorokiem Chrystusa, gdy nie ma spójności między własnym życiem a nauką Chrystusa. Bycie posłanym nie wiąże się z przywilejami i efektami. Prorok to narzędzie do przygotowania przestrzeni dla przyjsia Chrystusa.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Chryste, ze wszystkiego co pojawia się w moim sercu i ze wszystkich spraw, które przychodzą z zewnątrz, naucz mnie rozpoznawać i wybierać tylko to co pochodzi od Ciebie.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

18.10.2024, piątek , Święto św. Łukasza, Ewangelisty

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO WZRASTAĆ W POKORZE I MIŁOŚCI

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

2 List św. Pawła do Tymoteusza 4,9-17a

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *Demas bowiem mnie opuścił umiłowawszy ten świat i podążył do Tesaloniki...* Gorzki i smutny wydźwięk tego listu pokazuje coś bardzo ważnego. Mianowicie od samego początku we wspólnocie wierzących zdarzały się takie rzeczy - ludzie odchodzili, zdradzali, krzywdzili się nawzajem. Chodzi tu o współpracownika apostoła, można go porównać do księdza - nie był to szeregowy chrześcijanin, ale ktoś działający z Pawłem. Możemy mieć pokusę myślenia i narzekania, że dzisiaj są wyjątkowo ciężkie czasy, źli ludzie, źli kapłani. Tymczasem ludzie są tacy jak zawsze - są ludzcy. Nie są ideałami i nigdy nie byli.
- *W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mnie wszyscy opuścili* Jak reagujesz na grzeszne, krzywdzące działania ludzi wierzących, szczególnie księży i biskupów? Czy nie gorszą Cię - tzn. nie czynią Ciebie gorszym? Czy nie pozwalasz, by Cię opanowało zwątpienie, albo świętobliwe oburzenie, tzn. zdziwienie połączone z oburzeniem i narzekaniem/ złorzeczeniem (czyli źle mówieniem, zła życzeniem), osądzaniem konkretnego człowieka i całego Kościoła? Czy nie zatruwa to Twojego serca i nie skłania Ciebie do grzechu?
- *Wielu świętych mówiło, że lekarstwem na gorszenie się cudzym grzechem jest głębokie poznanie swojej własnej grzeszności.* Głęboka świadomość, przekonanie, że gdyby nie łaska ja naprawdę byłbym zdolny popełnić najgorsze grzechy sprawia, że inaczej się patrzy na grzechy braci. Czy masz w sobie tę pokorę, że nie znasz siebie tak na 100% i nie wiesz, jak byś się zachował gdyby szereg okoliczności w Twoim życiu był inny? Czy uznajesz swoją słabość jako człowieka - i w tych upadkach, które się zdarzają i w tych, które mogłyby się zdarzyć, gdyby Cię łaska nie chroniła?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, pokaż mi prawdę o słabości każdego człowieka i o ogromie Twojego miłosierdzia! Proszę, ucz mnie patrzeć z miłością na siebie i braci!*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

19.10.2024, sobota , Św. męczenników Jana de Brebeuf, Izaaka Joguesa oraz Towarzyszy

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO Z ODWAGĄ WYZNAWAĆ WIARĘ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 12, 8-12

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych. Potrzebujemy odwagi, aby przyznać się do Jezusa Chrystusa. Potrzebujemy odwagi, aby iść pod prąd. Potrzebujemy odwagi, aby inaczej myśleć. Potrzebujemy odwagi, aby stawać po stronie prawdy. Apostołowie z ludzi lęklwych, po zesłaniu Ducha Świętego, stali się ludźmi odważnymi. Zesłanie Ducha Świętego zmieniło wszystko. Łukasz, autor Dziejów Apostolskich pisze: *Widząc odwagę Piotra i Jana, a dowiedziawszy się, że są oni ludźmi nieuczonymi i prostymi, dziwili się. Rozpoznawali w nich też towarzyszy Jezusa.* (Dz 4, 13) Mało tego, mówili: *«Rozsądźcie, czy słuszne jest w oczach Bożych bardziej słuchać was niż Boga? Bo my nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli»* (Dz 4, 19-20) Duch Święty ma moc przemienić każdego człowieka i przemienić wszystko w naszym życiu. Tylko musimy sobie postawić pytanie: Czy zapraszamy Go każdego dnia, jesteśmy wrażliwi na Jego głos i idziemy za Nim?
- Wiara ze swojej istoty domaga się wyznawania. Paweł Apostoł pisze, że **sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.** Wyznawanie wiary jest warunkiem jej wzrastania. Wyznawanie jej w postaci świadectwa, ale także opowiadania się po stronie prawdy może mieć swoją cenę. Dla jednych może być to utrata pracy. Dla innych osadzenie w więzieniu, a dla jeszcze innych utrata bliskich znajomych.
- Chrześcijaństwo, a więc prawdziwa wiara w Jezusa Chrystusa, osadzona jest na krzyżu. Nie ma zmartwychwstania Jezusa bez Jego krzyża. Każdy chrześcijanin jest w stanie unieść swój krzyż dzięki Duchowi Świętemu, który rodzi odwagę, przychodzi z pomocą naszej słabości, ale także rodzi zmartwychwstanie jako owoc naszego krzyża. Możesz pomodlić się tak: *Jezu, dziękuję Ci za mój krzyż. Dziękuję Ci za Ducha Świętego, który rodzi odwagę, obdarza wsparciem, rodzi zmartwychwstanie w moim życiu.*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Koronka biblijna z tekstu.

DUŻE PACIORKI: Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych.

MAŁE PACIORKI: Duch Święty pouczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: *Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?*

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

13.10.2024, niedziela – Ewangelia według św. Marka 10, 17-27

Gdy Jezus wybierał się w drogę, przybiegł pewien człowiek i upadłszy przed Nim na kolana, zaczął Go pytać: «Nauczycielu dobry, co mam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?» Jezus mu rzekł: «Czemu nazywasz Mnie dobrym? Nikt nie jest dobry, tylko sam Bóg. Znasz przykazania: Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kradnij, nie zeznawaj fałszywie, nie oszukuj, czcij swego ojca i matkę». On Mu odpowiedział: «Nauczycielu, wszystkiego tego przestrzegałem od mojej młodości». Wtedy Jezus spojrział na niego z miłością i rzekł mu: «Jednego ci brakuje. Idź, sprzedaj wszystko, co masz, i rozdaj ubogim, a będziesz miał skarb w niebie. Potem przyjdź i chodź za Mną». Lecz on spochmurniał na te słowa i odszedł zasmucony, miał bowiem wiele posiadłości. Wówczas Jezus spojrział dookoła i rzekł do swoich uczniów: «Jak trudno tym, którzy mają dostatki, wejść do królestwa Bożego». Uczniowie przerazili się Jego słowami, lecz Jezus powtórnie im rzekł: «Dzieci, jakże trudno wejść do królestwa Bożego tym, którzy w dostatkach pokładają ufność. Łatwiej jest wielbłądowi przejść przez ucho igielne, niż bogatemu wejść do królestwa Bożego». A oni tym bardziej się dziwili i mówili między sobą: «Któż więc może być zbawiony?» Jezus popatrzył na nich i rzekł: «U ludzi to niemożliwe, ale nie u Boga; bo u Boga wszystko jest możliwe».

14.10.2024, poniedziałek – List do Galatów 4,22-24.26-27.31-5.1

Napisane jest, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej. Lecz ten z niewolnicy urodził się tylko według ciała, ten zaś z wolnej - na skutek obietnicy. Wydarzenia te mają jeszcze sens alegoryczny: niewiasty te wyobrażają dwa przymierza; jedno, zawarte pod górą Synaj, rodzi ku niewoli, a wyobraża je Hagar: Natomiast górne Jeruzalem cieszy się wolnością i ono jest naszą matką. Wszak napisane jest: Wesel się, niepłodna, która nie rodziłaś, wykrzykuj z radości, która nie znałaś bólów rodzenia, bo więcej dzieci ma samotna niż ta, która żyje z mężem. Tak to, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, ale wolnej. Ku wolności wyswobodził nas Chrystus. A zatem trwajcie w niej i nie poddawajcie się na nowo pod jarzmo niewoli.

15.10.2024, wtorek – Ewangelia według św. Łukasza 11, 37-41

Pewien faryzeusz zaprosił Jezusa do siebie na obiad. Poszedł więc i zajął miejsce za stołem. Lecz faryzeusz, widząc to, wyraził zdziwienie, że nie obmył wpieryw rąk przed posiłkiem.

Na to Pan rzekł do niego: «Właśnie wy, faryzeusze, dbacie o czystość zewnętrznej strony kielicha i misy, a wasze wnętrze pełne jest zdyierstwa i niegodziwości. Nierozumni! Czyż Stwórca zewnętrznej strony nie uczynił także wnętrza? Raczej dajcie to, co jest wewnątrz, na jałmużnę, a zaraz wszystko będzie dla was czyste».

16.10.2024, środa – Ewangelia według św. Łukasza 11, 42-46

Jezus powiedział do faryzeuszów i uczonych w Prawie:

«Biada wam, faryzeuszom, bo dajecie dziesięcinę z mięty i ruty, i z wszelkiego rodzaju jarzyny, a pomijacie sprawiedliwość i miłość Bożą. Tymczasem to należało czynić i tamtego nie opuszczać.

Biada wam, faryzeuszom, bo lubicie pierwsze miejsce w synagogach i pozdrowienia na rynku.

Biada wam, bo jesteście jak groby niewidoczne, po których ludzie bezwiednie przechodzą».

Wtedy odezwał się do Niego jeden z uczonych w Prawie: «Nauczycielu, tymi słowami nam też ubliżasz».

On odparł: «I wam, uczonym w Prawie, biada. Bo wkładacie na ludzi ciężary nie do uniesienia, a sami jednym palcem ciężarów tych nie dotykacie».

17.10.2024, czwartek – Ewangelia według św. Łukasza 11,47-54

Biada wam, ponieważ budujecie grobowce prorokom, a wasi ojcowie ich zamordowali. A tak jesteście świadkami i przytakujecie uczynom waszych ojców, gdyż oni ich pomordowali, a wy im wznosicie grobowce. Dlatego też powiedziała Mądrość Boża: Poślę do nich proroków i apostołów, a z nich niektórych zabiją i prześladować będą. Tak na tym plemieniu będzie pomszczona krew wszystkich proroków, która została przelana od stworzenia świata, od krwi Abła aż do krwi Zachariasza, który zginął między ołtarzem a przybytkiem. Tak, mówię wam, na tym plemieniu będzie pomszczona. Biada wam, uczonym w Prawie, bo wzięliście klucze poznania; samiście nie weszli, a przeszkodziliście tym, którzy wejść chcieli. Gdy wyszedł stamtąd, uczeni w Piśmie i faryzeusze poczęli gwałtownie nastawać na Niego i wypytywać Go o wiele rzeczy. Czyhali przy tym, żeby go podchwycić na jakimś słowie.

18.10.2024, piątek – 2 List św. Pawła do Tymoteusza 4,9-17a

Najmilszy: Pospiesz się, by przybyć do mnie szybko. Demas bowiem mnie opuścił umiłowany ten świat i podążył do Tesaloniki, Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacji. Łukasz sam jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź ze sobą; jest mi bowiem przydatny do posługiwania. Tychika zaś posłałem do Efezu. Opończę, którą pozostawiłem w Troadzie u Karpa, przynieś idąc po drodze, a także księgi, zwłaszcza pergaminy. Aleksander, brązownik, wyrządził mi wiele zła: odda mu Pan według jego uczynków. I ty się go strzeż, albowiem sprzeciwiał się bardzo naszym słowom. W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mnie wszyscy opuścili: niech im to nie będzie policzone. Natomiast Pan stanął przy mnie i wzmocnił mnie, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii i żeby wszystkie narody postyszały.

19.10.2024, sobota – Ewangelia według św. Łukasza 12, 8-12

Jezus powiedział do swoich uczniów:

«Kto się przyzna do Mnie wobec ludzi, przyzna się i Syn Człowieczy do niego wobec aniołów Bożych; a kto się Mnie wyprze wobec ludzi, tego wyprę się i Ja wobec aniołów Bożych.

Każdemu, kto powie jakieś słowo przeciw Synowi Człowieczemu, będzie odpuszczone, lecz temu, kto bluźni przeciw Duchowi Świętemu, nie będzie odpuszczone.

Kiedy was ciągać będą po synagogach, urzędach i władzach, nie martwcie się, w jaki sposób albo czym macie się bronić lub co mówić, bo Duch Święty pouczy was w tej właśnie godzinie, co należy powiedzieć».

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitewnej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadań sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał cię tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)